

WILHELMSSCHE

COURANT.

Donderdag

27 Februarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f. 2,25, en franco per post f. 2,50. De Advertentien behoren op ongepageld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboort- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is f. 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

OVER HET MISBRUIK VAN Sterke Dranken.

Reeds meermalen is, in ons vaderland, het ontzettende misbruik van den Jenever aangehouden en op een rampzalige gevolgen daar van gewezen.

Nog dezer dagen kwam ons een tweetal berigten over ooren, waaruit bij vernieuwing kan blijken, hoezeer dit schromelijk en schandelijk misbruik als een kanker aan het bestaan, vooral der mindere klassen, knaagt, en de verbetering van het lot derzelfde tegenwerkt, zoo niet onmogelijk maakt.

Van een belangrijk getal van vaders of leden van huisgezinnen, aan een der Etablissemanten binnen deze Provincie, werkzaam, welke kunnen gezegd worden een zeer redelijk inkomen te genieten, zijn slechts zeer enkele welke daarvan wekelijks eenig het geringste gedeelte zelfs tot den aankoop van vleesch voor hunne huisgezinnen afzonderen, doordien men eene eigene groote behoefte aan Jenever daartoe eene ruimte overlaat.

Een Predikant, door eenen Ouderling vergoeld, het huisgezin van een' dezer werklieden bezoekende, vond daar de ellende ten toppunt. De moeder wijnende en vermagerd, de kinderen in havelooze klederen gekleed, schreiende van honger en koude. Een huisraad, dan een tweetal armzalige, vervelene stoelen, ten gebruike van het gansche gezin. Welk een tooneel! En nogtans verdiende het hoofd van dit gezin een vast wekelijk van f. 12.— onderstaand van een Armbestuur bestond dat niet wel geene billijke aanspraak.

Maar dan voltrekt ~~niet~~ gedaan worden, te en zulk een verpestend kwaad? Bezitten bestuurders of werkbaren dan geene middelen hoognaamd, om dit, niet genoeg in al zijne diepte gekend, geheel af te wenden of te lenigen?

Moet, tot instandhouding, voor den bloei van enige fabrieken, dan het talrijke deel eens volks, meer en meer in ellende wegzinken, en aan onzedelijkheid, uitpatting en dierlijke verbarstering behulpzame hand geboden worden, terwijl talrijke laatschapen en Inrigtingen zich de verlichting, de beschaving en zedelijke verbetering dezer klassen ten doel stellen? Immers neen, dit ware dwaas en onvergeeflijk?

Maar wat er tegen te doen?

Zouden de volgende middelen niet althans *eenige* verbetering kunnen aanbrengen?

Het verzwaren en des noods verdubbelen van den boijnt op die dranken.

Het aanmerkelijk verzwaren van het patentregt voor de *tappers* of dusgenaamde *kroeghouders*, welke aantal op eene in het ooglopende wijze neemt.

Het bepalen van zware boeten tegen zoodanige drankverkoopers, welker huis of winkel door eenen persoon, in beschoonen toestand, verlaten wordt, of wanneer iemand daar binnen in zoodanigen toestand wordt aangetroffen.

Het nietig verklaren van alle schuld, anders dan de wederzijdschen handel, gemaakt, wegens de levering van sterken drank in het klein.

Zou, door de invoering van soortgelijke wettelijke bepalingen, menigeen schade lijden in zijne zij, hoe menigmaal geschiedt zulks ook bij het stand komen van andere wettelijke bepalingen!

De algemeene belang, of dat der *grootste* meerheid moet toch steeds het zwaarste wegen.]

Men zich vereenigen van alle weldekenenden, tot een genootschap en het zich wederkeerig verbinden: om geene werklieden in hunne dienst te houden, die zich in den drank te buiten gaan.

Om geene nieuwe knechts of bedienden aan te nemen, tenzij voorzien van een bewijs van hunnen meester, dat zij zich in zijne dienst niet aan van sterken drank hebben schuldig gemaakt.

Om den nauwkeurig toezigt te houden op het van hunner werklieden, en van tijd tot tijd de huisgezinnen van hen, aan treuker gedrag men

twijfelt, te bezoeken en zich alzoo omtrent den toestand der gezinnen te onderrigten.

Zoolang nog geene zoodanige vereenigingen bestaan, zou reeds ieder op zich zelf op deze of soortgelijke wijze kunnen handelen.

Het aanmerkelijk verligten van het patent dergenen, welke zich uitsluitend zouden willen bepalen tot den verkoop of het tappen van goed, gezond en deugdzam *bier*.

Vermindering of afschaffing van de Plaatselijke accijnzen op de bieren, waar die gebeven worden.

Het aanmoedigen der bierbrouwerijen en het toekennen van premien aan diegenen, welke de beste en gezondste kwaliteiten produceren.

Het verzamelen en zoo veel mogelijk openbaar maken der voorbeelden van de heillooze gevolgen der dronkenschap.

Het ter hand stellen van blaadjes, daartoe dienende, aan de schoolgaande kinderen, inzonderheid van deze klasse, opdat die waarschuwingen doordringen tot op de plaatsen, waar zij noodig zijn gelezen te worden, en nut kunnen stichten.

Het meer bezwarend maken der voorwaarden, op welke diegenen uit de armen-klassen zullen kunnen worden ondersteund, van welke bewezen kan worden, dat de oorzaak hunner armoede in het misbruik van sterken drank gelegen is. [Wanneer het uitzigt is weggenomen, of bemoeijelijkt om, wanneer men alles verdrinken en vertoerd heeft, toevlugt te vinden in de algemeene liefdadigheid, zal men en meer gever in zien, alles te verdrinken en te vertoeren. De zucht tot zelfbehoud zal dan tot meerdere maligheid dringen.]

Vreest men voor eene vermindering van 's Rijks of der Plaatselijke inkomsten, ten gevolge van een verminderd gebruik der *sterke dranken*, men zal dit verlies voor het grootste deel vergoed zien door de vermeerde opbrengst der accijnzen op het *gemaal* en *geslagt*.

Vreest men voor het verlies der bestaansmiddelen van de kroeghouders? Zij zullen eene meer edele bezigheid kunnen ter hand nemen, dan de welvaart der mindere klassen te helpen ondermijnen.]

Zal men, bij het lezen dezer gedachten en voorstellen, ook nu weder glimlagchen en aan *Utopia* denken? Alleen bij hem kan zulks het geval zijn, die niet weet of waten wil, welke ellende, welke ontberingen er in zoo menig gezin, eenig en alleen ten gevolge van dit jammerlijke misbruik, gedragen en geleden worden.

Onderwijst vrij, en beschaaf en verlicht; arbeid voor het tijdelijke welzijn dezer klasse van menschen: — dit toenemende misbruik en het voorbeeld er van, zullen alleen toereikend zijn, om al uwe pogingen te verijdelen. Wil gij dan het goede ernstig, sla ook hier de hand aan het werk, en stoor er u niet aan, door de onverschilligheid te worden uitgelachen of bespot. Zonder het aanwenden van krachtadige pogingen tot berstel, zal het kwaad steeds dieper en dieper wortel schieten, en de som van rampspoed, lijden, ontbering en onzedelijkheid zal met elken dag, bij die klassen ook in ons vaderland, toenemen.

Daarop zal dan toepasselijk zijn de schets, ons door *SULWER*, in zijn werk *Engeland en de Engelschen* medegedeeld. Bladz. 59 en 60, (vertaling van G. BRANDT MAAS.)

» Ervaren in het ongelukkig geheim om zich te behelpen, met hetgeen tot het levensonderhoud » voltrekt noodzakelijk is, heeft de klasse van werklieden — aan den eenen kant gewekt door het » voorbeeld en aan de andere zijde gedrongen door » den nood, — opgehouden, eene prijselijke fierheid » te voeden, bij het voorzien hunner woningen met » huisraad en het vermenigvuldigen der kleine orna- » bare genoegens, welke het leven zoo zeer ver- » aangename. Alles wat zij boven hetgeen de natuur » dringend vordert, kunnen overhouden, *wordt dik- » wyls in de kroeg vertoerd*, en de zorg voor den » ouden dag blijft ganschelijk achter. Zij steunen » te dien aanzien bijna allen op de algemeene lief-

» dadigheid, op den bijstand hunner kinderen, en » op de armen-kassen."

En verder:

» Zijne vrouw en kinderen, aan dezelfde gewaar- » worden onderhevig, zijn zelden in staat hem » den overigen tijd van rust te veraangamen. De » huishouding wordt verwaarloosd; huiselijke ge- » noegens zijn dikwijls onbekend. Zijn maal, uit » grove spijzen bestaande, is in der haast bereid » en met niet minder spoed verslonden. Zijne woning » dient hem slechts tot schuilplaats, hij vindt er geene » genoegens; zij biedt hem niets dan een tooneel van » uitgeputte armoede en ellende, dat hij zich ge- » lukkig acht, te kunnen ontvlieden.

» Dit huis is naauwelijks, en dan nog slecht, » van huisraad voorzien, [Men denke aan de twee » stoelen, boven door ons omschreven] morsig en dik- » wijls slecht gelucht of zelfs vochtig. Zijne spijzen » zijn, door gebrek aan huishoudkunde, schraal en » weinig voedzaam. Hij valt af, wordt zwaarmoed- » dig en zoo hij niet ondersteund wordt door kracht » van beginselen, dan *valt hy*, als slagtoffer zijner » verstrooiingen."

Moet dit ook het lot zijn of worden der klasse van werklieden in Nederland?

Welk rechtschapen hart, welk menschlievend ge- » moed roept hier niet uit. » *Neen, dat zy anders!*

Maar dan spotte men niet men hen, die naar middelen zoeken, om het heillooze kwaad, het- » welk dreigt tot dien toestand heen te voeren, met kracht te keer te gaan! Dan glimlaghe men niet bij de pogingen, daartoe aangewend! Dan vange men, ieder in den zijnen aan, om al wat men daartoe in zijn bereik heeft dienstbaar te ma- » ken aan de afwerping of het verminderen der oor- » zaken, die in Nederland met dezelfde gevolgen be- » dreigen, als in Engeland worden verkregen; en biedt zich eene gelegenheid aan, om niet maar alleen ieder op zich zelf, maar *gemeenschappelyk* naar iets beters en heilzamers te streven, dan blijve men niet achterlijk, daartoe welwillend de hand te reiken!

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 21 Februarij. Z. M. de Kei- » zer van Rusland heeft het voorstel van den Gou- » verneur der Provincie Bessarabië, om aan de Is- » raelieten toe te staan zich in de aldaar onlangs ge- » stichte stad Kagul te vestigen, niet alleen niet in- » gewillig, maar tevens eigenhandig verordend, dat het voortaan aan de belijders der Joodsche Gods- » dienst niet toegestaan zijn zal zich in nieuw aan- » gelegde steden of vlekken te vestigen, tenzij deze » meer dan honderd wersten van de grenzen verwij- » derd zijn.

— Betrekkelijk de kerkelijke aangelegenheden met » Pruisen hoort men stellig verzekeren, dat het hof » te Rome de hevestiging blijft weigeren der Dom- » heeren, door de Rijsche kapittels voorgesteld.

— De Hertog van *Bordeaux* is den 9 dezer te » Florence aangekomen.

— Te Rome blijft men nog altijd gelooven, dat » Don *Miguel*, die zich voortdurend aldaar ophoudt, » nog op verre na zijne aanspraak op den Portuge- » schen troon niet laat varen, maar zijne afzondering » aanwendt om nieuwe plannen tot herovering van » dien troon te smeden, in welk voornemen hij door » den Hertog van Modena gesterkt zou worden. Te- » vens houdt men eene schikking tusschen de Hoven » van Rome en Lissabon, wegens de Kerkelijke aan- » gelegenheden, en de erkenning van *Donna Maria* » door den Paus, nog voor even ver als vroeger ver- » wijderd.

ENGELAND.

LONDEN, den 21. Februarij. Met den 1. Janu-

